

Na osnovu člana IV 4. a. Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ i na sjednici Doma naroda, održanoj _____, usvojila je

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
MEĐUNARODNOM I MEĐUENTITETSKOM CESTOVNOM PRIJEVOZU

Član 1.

U Zakonu o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, br. 1/02 i 14/03), **član 1. mijenja se i glasi:**

„Ovim zakonom uređuju se način i uvjeti obavljanja prijevoza putnika i roba vozilima u međunarodnom cestovnom prijevozu (u daljem tekstu: međunarodni prijevoz) i međuentitetskom cestovnom prijevozu (u daljem tekstu: međuentitetski prijevoz), ~~poslovi vangabaritnog prijevoza roba,~~ **način i uvjeti obavljanja međunarodnog i međuentitetskog prijevoza roba,** inspeksijskog nadzora, carinske kontrole i obaveze plaćanja naknade za korištenje cesta.“

Član 2.

Član 4. tačka 5. mijenja se i glasi:

5. "kabotaža" je prijevoz putnika ili roba, koji obavlja strani prijevoznik, između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine;

Član 4. tačka 6. mijenja se i glasi:

„6. "javni prijevoz" je prijevoz koji je, za naknadu, uz jednake uvjete dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga;

Tačka 8. mijenja se i glasi:

„8. „licenca“ je odobrenje koje se izdaje prijevozniku za obavljanje djelatnosti međunarodnog prijevoza putnika ili tereta;

Tačka 31. mijenja se i glasi:

31. "vangabaritni prijevoz" je prijevoz kod kojeg vozilo i/ili ukrcani teret premašuje propisane limite u pogledu težine ili dimenzija ili osovinskog opterećenja vozila;

Iza tačke 33. dodaju se tač. 34., 35., 35a., 36., 37., 38., 39. i 40., koje glase:

„34. „izvod licence“ je odobrenje za vozilo kojim se obavlja međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz putnika ili tereta;

35. "kvalifikacijska kartica vozača" je isprava kojom se dokazuje da vozač ispunjava propisane uvjete vozač dokazuje stručne kompetencije za obavljanje međunarodnog prijevoza;

„35a“ „kod 95“ je oznaka upisana u vozačku dozvolu, kojom vozač dokazuje stručne kompetencije za obavljanje međunarodnog prijevoza;

„36“ „prijevoz lica u nekomercijalne svrhe“ podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju je registriran, i to:

- 1) zdravstvene ustanove u prijevozu bolesnika i zdravstvenih radnika,

- 2) kulturna, prosvjetna, sportska društva i druge ustanove u vršenju prijevoza učenika, studenata, nastavnog osoblja, štićenika, odnosno članova društava,
- 3) preduzeća, ustanove i druga pravna lica u vršenju prijevoza na odmor i rekreaciju svojih zaposlenih radnika i njihovih porodica, bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica i
- 4) preduzeća, ustanove i druga pravna lica koja prevoze svoje zaposlene radnike na posao i sa posla, bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica.

„37“ „**prijevoz tereta u nekomercijalne svrhe**“ podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju je registriran, pri čemu je takav prijevoz samo pomoćna djelatnost unutar djelatnosti preduzeća, a:

- 1) prijevoznik je istovremeno i korisnik usluga prijevoza ili jedna ugovorna strana na posebnom ugovoru, tovomom listu ili otpremnici,
- 2) teret koji se prevozi je vlasništvo preduzeća, odnosno preduzeće gaje prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo,
- 3) motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu sa ugovorenom obavezom, zaposlenici preduzeća ili osoblje koje je preduzeću stavljeno na raspolaganje,
- 4) vozila koja prevoze teret su u vlasništvu preduzeća ili prijevoznik istim raspolaže na osnovu ugovora o leasingu.

„38“ „**upravitelj prijevoza**“ je fizičko lice koje je stručno osposobljeno da upravlja prijevoznom djelatnošću kod prijevoznika.“

„39“ „**usklađivanje redova vožnje**“ je postupak koji se provodi sa ciljem uspostave linijskog prijevoza putnika, a kojim se utvrđuje da li prijedlog reda vožnje ispunjava propisane uslove, te kojim se vrši ispitivanje prijedloga reda vožnje u odnosu na redove vožnje postojećih linija za koje prijevoznici posjeduju važeće dozvole za međunarodni linijski prijevoz, odnosno važeće rješenje za međuentitetski linijski prijevoz ili važeći dokument da je red vožnje upisan u registar po popisima entiteta/Distrikta Brčko BiH“.

„40“ „**daljinar**“ je skup relacija kojima se utvrđuje udaljenost u kilometrima sa minimalnim vremenima vožnje između autobuskih stanica, odnosno autobuskih stajališta u Bosni i Hercegovini, objavljen na službenoj internetskoj stranici Ministarstva komunikacija i transporta Bosne i Hercegovine;

Član 3.

Član 5. mijenja se i glasi:

„Član 5.

Domaći prijevoznik može obavljati međunarodni prijevoz ako posjeduje licencu za obavljanje određene vrste prijevoza.

Licenca se izdaje za sljedeće vrste prijevoza:

1. međunarodni prijevoz putnika i
2. međunarodni prijevoz tereta.

Licencu za obavljanje prijevoza iz stava 2. ovoga člana (u daljnjem tekstu: licenca) izdaje Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo), ako domaći prijevoznik, ispunjava uvjete u pogledu:

1. poslovnog nastana,
2. dobrog ugleda,
3. finansijske sposobnosti,
4. stručne osposobljenosti i
5. drugih uvjeta utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima.

„(3) Licencu za obavljanje prijevoza iz stava 2. ovoga člana (u daljnjem tekstu: licenca) izdaje Vanjskotrgovinska komora Bosne i Hercegovine, ako domaći prijevoznik, ispunjava uvjete u pogledu:

1. poslovnog nastana,
2. dobrog ugleda,
3. finansijske sposobnosti,
4. stručne osposobljenosti i
5. drugih uvjeta utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima.

Licenca se izdaje na zahtjev prijevoznika, po utvrđivanju ispunjenosti uvjeta, na period važenja od deset godina od dana izdavanja. Licenca se izdaje na ime prijevoznika i nije prenosiva. Izdata licenca se pohranjuje kod prijevoznika.

Prijevozniku se izdaje i odgovarajući broj izvoda licence, čiji broj odgovara broju vozila kojima imatelj licence raspolaže ili na osnovu svojeg prava vlasništva ili na osnovu ugovora o najmu ili ugovora o leasingu. Izvod licence mora se nalaziti u vozilu.

U slučaju grupe vozila, izvod licence mora se nalaziti u motornom vozilu i važi za grupu vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana na ime imatelj a licence.

Domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji su navedeni u licenci s danom dostave licence.

Licenca nije potrebna za obavljanje prijevoza putnika i tereta u nekomercijalne svrhe.

Licenca važi i za obavljanje odgovarajućeg međuentitetskog prijevoza.

U slučaju prestanka ispunjavanja jednog ili više uvjeta za posjedovanje licence, nadležno ministarstvo donosi rješenje kojim određuje rok, ne duži od tri mjeseca, u kojem prijevoznik može dokazati ispunjavanje uvjeta te, ako se nedostaci ne otklone, donosi rješenje o oduzimanju licence.

Nadležno ministarstvo vodi elektronsku evidenciju o izdatim licencama iz stava 2. ovog člana.

Prijevoznik je obavezan, u roku od 10 dana, obavijestiti nadležno ministarstvo o bilo kojoj promjeni u vezi sa uvjetima iz stava 3. ovog člana.

(11) Vanjskotrgovinska komora Bosne i Hercegovine vodi elektronsku evidenciju o izdatim licencama iz stava 2. ovog člana.

(12) Prijevoznik je obavezan, u roku od 10 dana, obavijestiti Vanjskotrgovinsku komoru Bosne i Hercegovine o bilo kojoj promjeni u vezi sa uvjetima iz stava 3. ovog člana.

(13) Za izdavanje licence prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu, na prijedlog Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

Bliže odredbe o ispunjavanju uvjeta iz stava 3., pravilnikom propisuje ministar nadležnog ministarstva (u daljem tekstu: ministar).“

Član 3a.

Poslije člana 5. dodaju se novi članovi 5a. i 5b., koji glase:

„Član 5a.

(1) Uz zahtjev za izdavanje licence, prijevoznik je dužan priložiti dokaz o stručnoj osposobljenosti lica koje obavlja poslove upravitelja prijevoza i to:

a) uvjerenje o završenom VII stepenu saobraćajnog cestovnog usmjerenja, sa minimalno 240 ECTS bodova saobraćajnog cestovnog usmjerenja, ili

b) uvjerenje o završenom visokom obrazovanju pravnog, ekonomskog, mašinskog smjera ili drugog smijera, uz potvrdu o iskustvu u obavljanju poslova organizacije međunarodnog prijevoza najmanje godinu dana, ili

c) uvjerenje o završenom VI stepenu saobraćajnog cestovnog usmjerenja, sa minimalno 180 ECTS bodova saobraćajnog cestovnog usmjerenja uz potvrdu da je u zadnje dvije godine kontinuirano učestvovalo u organizaciji međunarodnog cestovnog prijevoza, ili

d) uvjerenje o završenom najmanje IV stepenu saobraćajnog cestovnog usmjerenja, uz predočavanje potvrde da je u zadnje tri godine kontinuirano učestvovalo u organizaciji međunarodnog prijevoza, ili

e) uvjerenje o završenom najmanje III stepenu saobraćajnog cestovnog usmjerenja, uz predočavanje dokaza da je u zadnjih sedam godina kontinuirano učestvovalo u organizaciji međunarodnog cestovnog prijevoza, ili

f) dokaz da je u zadnjih 10 godina prije 4. decembra 2009. lice kontinuirano upravljalo saobraćajnim aktivnostima poduzeća za teretni ili putnički saobraćaj, ili

(g) potvrdu o stručnoj osposobljenosti za upravitelja prijevoza koju nakon provedenog stručnog osposobljavanja izdaje Vanjskotrgovinska komora Bosne i Hercegovine.

(2) Lice koje posjeduje potvrdu o stručnoj osposobljenosti za upravitelja prijevoza izdatu u nekoj od država Evropske unije, polaže pismeni ispit iz relevantnog zakonodavstva u Bosni i Hercegovini.

(3) Stručno osposobljavanje upravitelja prijevoza, provođenje ispita i izdavanje potvrda o stručnoj osposobljenosti upravitelja prijevoza u nadležnosti je Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, koja poslove osposobljavanja realizira u suradnji sa komorama entiteta i Brčko Distrikta BiH, u skladu sa EU standardima. Visinu naknada u oblasti stručnog osposobljavanja, koje su prihod Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, utvrđuje Vijeće ministara BiH, na prijedlog Vanjskotrgovinske komore BiH.

(4) Bliže odredbe o uvjetima i postupku stručnog osposobljavanja upravitelja prijevoza, pravilnikom iz člana 5. ovog Zakona, propisuje ministar.“

„Član 5b.

(1) Vozač može obavljati međunarodni i međuentitetski prijevoz ukoliko, pored dokumenata utvrđenih drugim propisima, posjeduje kvalifikacijsku karticu vozača.

(2) Kvalifikacijska kartica vozača izdaje se na osnovu:

a) dokaza o prebivalištu ili radne dozvole u Bosni i Hercegovini,

b) dokaza o pravu upravljanja vozilima, minimalno C1 podkategorije za prijevoz tereta i/ili minimalno D1 podkategorije za prijevoz putnika, izdatog od nadležnog tijela u Bosni i Hercegovini i

c) dokaza o ispunjavanju uvjeta o početnoj stručnoj osposobljenosti vozača prilikom prvog izdavanja kvalifikacijske kartice ili dokaza o provedenoj periodičnoj osposobljenosti vozača prilikom svakog narednog izdavanja kvalifikacijske kartice.

(3) Uz zahtjev za izdavanje kvalifikacijske kartice vozača, kao dokaz o o ispunjavanju uvjeta o početnoj stručnoj osposobljenosti vozača iz stava (3) pod c., ovog člana, prilaže se:

- a. potvrda o početnoj stručnoj osposobljanosti vozača izdata u skladu sa Direktivama EU koje regulišu ovu oblast (bez obzira na njegovu školsku spremu), ili
- b. uvjerenje o završenom najmanje trećem stepenu obrazovanja saobraćajne struke – vozač motornog vozila ili najmanje četvrtom stepenu obrazovanja saobraćajne struke cestovnog smjera, ili
- c. ovjerena fotokopija vozačke dozvole kategorije D1, D1+E, D ili D+E ili vozačke dozvole koja se priznaje kao identična, kojom se dokazuje da je vozač posjedovao navedene kategorije do 10. septembra 2008.godine, ili
- d. ovjerena fotokopija vozačke dozvole kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačke dozvole koja se priznaje kao identična, kojom se dokazuje da je vozač posjedovao navedene kategorije do 10. septembra 2009.godine.

(4) Periodično osposobljavanje iz stava 3. ovog člana vrši se svakih pet godina, a u skladu sa Direktivama EU koje regulišu ovu oblast.“

(5) Obaveze stručne osposobljenosti iz stava 3. ovog člana ne odnosi se na vozače koji upravljaju motornim vozilima:

- a. sa najviše 1+8 registrovanih sjedišta,
- b. čija je najveća dopuštena masa do 3.500 kg,
- c. čija maksimalna dozvoljena brzina kretanja ne prelazi 45 km/h,
- d. koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe lica i stvari,
- e. koja koristi vojska, civilna zaštita, vatrogasna služba, ministarstvo unutarnjih poslova ili su pod njihovom kontrolom,
- f. specijalne namjene (sanitetska vozila, vozila za odvoz smeća, pogrebna vozila, vozila za prijevoz pčela, luna park, test vožnje, nova ili prepravljena vozila koja još nisu puštena u saobraćaj i sl.)

(6) Stručno osposobljavanje vozača, provođenje ispita i izdavanje potvrda o stručnoj osposobljenosti vozača, kao i izdavanje kvalifikacijskih kartica vozača, u nadležnosti je Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, koja poslove osposobljavanja realizira u suradnji sa komorama entiteta i Brčko Distrikta BiH, u skladu sa EU standardima. Visinu naknada u oblasti stručnog osposobljavanja, koje su prihod Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, utvrđuje Vijeće ministara BiH, na prijedlog Vanjskotrgovinske komore BiH.

(7) Bliže odredbe o uvjetima i postupku za izdavanje kvalifikacijske kartice, pravilnikom iz člana 5. ovog Zakona, propisuje ministar.“

Član 4.

U članu 6. stav 3. riječi „licencu i“ se brišu.

Član 5.

Član 7. mijenja se i glasi:

„Član 7.

Strani prijevoznik ne može obavljati kabotažu na teritoriji Bosne i Hercegovine, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, strani prijevoznik može obavljati kružnu vožnju grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano“.

Član 6.

Član 8. mijenja se i glasi:

„Član 8.

Pri obavljanju međunarodnog cestovnog prijevoza od strane domaćeg prijevoznika vozač treba posjedovati izvod licence, dozvolu za obavljanje odgovarajuće vrste prijevoza, kvalifikacijsku karticu, te druge isprave propisane međunarodnim ugovorima.

Pri obavljanju međuentitetskog cestovnog prijevoza vozač treba posjedovati isprave propisane ovim Zakonom i podzakonskim propisima, te propisima entiteta i Brčko distrikta, prema mjestu registracije prijevoznika.

Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije propisano, vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

1. ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,
2. potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
3. međunarodni teretni list (CMR), odnosno putni list.“.

Član 7.

U članu 9. stav 1. riječ „odgovarajuću“ se briše.

Član 8.

U članu 10. iza stava 3. dodaju se st. 4. i 5. koji glase:

„Dozvola se izdaje s rokom važenja do pet godina, nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdata, ako međunarodnim sporazumom nije drugačije propisano.

Dozvola sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerer) i rok važenja.

Prijevoznik je dužan najkasnije u roku od 30 dana, od dana izdavanja dozvole, započeti sa obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji.“

Dosadašnji stav 4. postaje stav 6.

Član 9.

U članu 11. st. 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„Prijevoznik može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za odobreni red vožnje i sa više vozila prema tom redu vožnje, ako to nije u suprotnosti s međunarodnim ugovorom.

Prilikom obavljanja prijevoza, u svakom vozilu mora se nalaziti original dozvole sa priložima.“

Iza stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi: „Vožnja praznim vozilom ne smatra se prijevozom.“

„(4) Prijevozniku se zabranjuje da istovremeno obavlja međunarodni linijski prijevoz na teritoriji Bosne i Hercegovine istim autobusom, na osnovu dvije ili više dozvola.“

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 5.

Član 10.

Član 12. mijenja se i glasi:

„Član 12.

Prijevoznik je dužan povjeriti prodaju karata za prijevoz na prodajnom mjestu autobuske stanice.

„(1) Prijevoznik je dužan povjeriti prodaju karata za prijevoz autobuskoj stanici, koja ima organizovanu prodaju karata.

Prijevoznik može ponuditi prodaju ili prodavati karte na drugim posebno organiziranim prodajnim mjestima (turističke agencije, poslovnice i si.), a izuzetno, u autobusu, prije početka vožnje, ako ne postoji prodajno mjesto.

Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, a predviđene su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

(3) Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, odnosno na autobuskim stajalištima definisanim važećim Daljinarom, a predviđene su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja linijski prijevoz.

U mjestima u kojima nema kategorizirane autobuske stanice, prihvat i otprema putnika može se obavljati i na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, a registrirane su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobuskih stanica, odnosno autobuskih stanica odnosno autobuskih stajališta koja su određena redom vožnje, osim u slučaju potrebe pravljenja pauza za vozača u skladu sa važećim zakonodavstvom.

U pogledu pružanja i korištenja usluga autobuske stanice primjenjuju se odredbe zakona o cestovnom prijevozu entiteta i Brčko distrikta i propisa donijetih na osnovu tih zakona.“

Član 11.

U članu 13. stav 2. mijenja se i glasi:

„Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika u skladu sa ovim Zakonom, izdatom dozvolom, voznim redom, cjenovnikom i općim uvjetima prijevoza, izdati voznu kartu putniku kao dokaz o plaćenju naknadi za prijevoz, brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza.“

Iza stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„Postupak usklađivanja voznih redova provodi nadležno ministarstvo, za redove vožnje koji nisu upisani u Registar međunarodnih redova vožnje kao i registrirane redove vožnje, a za koje je prijevoznik podnio zahtjev za izmjenu u pogledu vremena odlaska sa početne stanice u odlasku iz Bosne i Hercegovine i/ili vremena odlaska sa usputnih stanica u Bosni i Hercegovini, režima održavanja i uvođenja novih stanica.

Za vođenje postupka usklađivanja voznih redova prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu i namjenu, na prijedlog nadležnog ministarstva, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

Iza stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

“(3) Postupak usklađivanja i registracije redova vožnje provodi Vanjskotrgovinska komora Bosne i Hercegovine, za redove vožnje koji nisu upisani u Registar međunarodnih redova vožnje kao i registrirane redove vožnje, a za koje je prijevoznik podnio zahtjev za izmjenu

u pogledu vremena odlaska sa početne stanice u odlasku iz Bosne i Hercegovine i/ili vremena odlaska sa usputnih stanica u Bosni i Hercegovini, režima održavanja i uvođenja novih stanica.

(4) Za vođenje postupka usklađivanja međunarodnih redova vožnje prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu, na prijedlog Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

Dosadašnji stav 3. postaje stav 5.

Član 12.

U članu 14. stav 1. poslije riječi „završne“ dodaje se riječ autobuske“.

Stav 2. se briše.

Član 13.

U članu 17. stav 1. mijenja se i glasi:

„Rješenje o prestanku važenja dozvole donosi nadležno ministarstvo u sljedećim slučajevima:

1. prestankom važenja licence,
2. ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na osnovu kojih je dobio dozvolu,
3. na zahtjev prij evoznika,
4. ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
5. ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopno više od pet polazaka, ili više od 10 polazaka u toku godine.“

Član 14.

Član 18. mijenja se i glasi:

„Član 18.

Međunarodni vanlinijski prijevoz putnika se obavlja, u skladu sa međunarodnim ugovorom, u bilateralnom i u tranzitnom prijevozu kao:

1. "Naizmjenični prijevoz" kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane grupe putnika prevoze sa istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka grupa koja je obavila putovanje u polasku, vratit će se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika.

Polazno, odnosno odredišno mjesto, označavat će mjesta gdje vožnja počinje, odnosno završava, zajedno sa mjestima u promjeru od 50 km.

Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan putnik se ne smije uzimati ili ostavljati tokom putovanja.

Prva povratna i posljednja vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja se praznim vozilom.

Značenje naizmjeničnog prijevoza se ne mijenja ako se, uz odobrenje nadležnog tijela, putnici vraćaju sa drugom grupom ili prijevoznikom, usput uzimaju ili ostavljaju ili prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim vozilom.

2. Povremeni prijevoz koji može biti:

a) kružna vožnja "zatvorenih vrata", tj. vožnja koja se obavlja istim vozilom koje tokom cijelog putovanja prevozi istu grupu i vraća je na polazno mjesto. Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

b) vožnja koje se obavlja sa putnicima pri polaznoj vožnji, te praznim vozilom pri povratnoj vožnji.

Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

c) vožnja pri kojoj se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici uzimaju na istom mjestu, uz zadovoljenje jednog od sljedećih uvjeta:

c1 - da grupa nije sastavljena od putnika sa teritorije države u kojoj je prijevoznik osnovan ili države u kojoj se putnici primaju i daje ista unaprijed formirana na osnovu ugovora o prijevozu sastavljenog prije njihovog dolaska na teritoriju države gdje se preuzimaju. Putnici se prevoze na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c2 - putnike je isti prijevoznik, prijevozom navedenim pod b), prethodno dovezao na teritoriju države, odakle će ponovo biti preuzeti i prevezeni na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c3 - putnici su pozvani doputovati na teritoriju druge države, pri čemu troškove prijevoza snosi onaj ko ih je pozvao. Ti putnici moraju činiti jedinstvenu grupu koja nije sastavljena isključivo radi tog putovanja, a koja se prevozi na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan.

3. Ostali prijevozi koji se odnose na prijevoz putnika oštećenog vozila ili na zamjenu vozila u kvaru, kao i drugi prijevozi koji ne ulaze u kategoriju naizmjeničnog ili povremenog prijevoza.“

Član 15.

U članu 21. iza stava 4. dodaju se novi st. 5. i 6. koji glase:

„Prijevoznik zahtjev za izdavanje rješenja za registraciju međuentitetskog reda vožnje podnosi nadležnom ministarstvu.

Smatrat će se daje međuentitetski red vožnje usklađen ako je red vožnje usklađen u entitetu, odnosno Brčko distriktu, za dio teritorije na redu vožnje koji prolazi kroz entitet, odnosno Brčko distrikt Bosne i Hercegovine.“

Dosadašnji stav 5. postaje stav 7.

Član 21. mijenja se i glasi:

„Član 21.

(1) Međuentitetski linijski prijevoz putnika obavlja se na osnovu rješenja o registraciji međuentitetskog reda vožnje.

(2) Postupak usklađivanja i registracije međuentitetskih redova vožnje provodi Vanjskotrgovinska komora Bosne i Hercegovine.

(3) Za vođenje postupka usklađivanja međuentitetskih redova vožnje prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu, na prijedlog Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

(4) Bliže odredbe o postupku usklađivanja i registracije redova vožnje, načinu i postupku izdavanja rješenja i sl. pravilnikom propisuje ministar.“

Član 16.

U članu 22. stav 3. poslije riječi „završne“ dodaje se riječi „autobuske“, a iza riječi „stanice“ dodaju se riječi „ili autobuske stanice“.

Član 22. mijenja se i glasi:

„Član 22.

(1) Pri obavljanju međuentitetskog linijskog prijevoza putnika u vozilu se mora nalaziti original rješenje o registraciji međuentitetskog reda vožnje, red vožnje i cjenovnik, ovjereni od Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine.

(2) Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, odnosno na autobuskim stajalištima definisanim važećim Daljinarom, a predviđene su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međuentitetski linijski prijevoz.

(3) Prijevoznik kojem je izdato rješenje za međuentitetski linijski prijevoz dužan je taj prijevoz obavljati u skladu sa uvjetima iz rješenja.

(4) Prijevozniku se zabranjuje da istovremeno obavlja međuentitetski linijski prijevoz istim autobusom, na osnovu dva ili više rješenja o registraciji međuentitetskog reda vožnje.

(5) Na vozilu kojim se obavlja međuentitetski linijski prijevoz mora biti istaknut uočljiv natpis s naznakom početne i završne autobuske stanice/stajališta.“

Član 17.

Član 27. Zakona mijenja se i glasi:

Za obavljanje međunarodnog vanlinijskog prijevoza roba domaći prijevoznik je dužan pribaviti dozvolu koju mora posjedovati izvan Bosne i Hercegovine za obavljanje međunarodnog prijevoza roba u/kroz teritoriju druge države, koju izdaje nadležno ministarstvo, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Član 18.

Mijenja se stav 1. člana 28. Zakona i glasi:

Dozvole za prijevoz roba koje nadležnom ministarstvu dostave nadležni organi drugih država i Konferencija evropskih ministara transporta (CEMT), domaćim prijevoznicima koji posjeduju licencu za obavljanje međunarodnog prijevoza roba duže od tri godine (kumulativno), izdaje nadležno ministarstvo.

Iza stava 1. člana 28. Zakona, dodaju se novi st. 2., 3., 4., 5., 6., 7. i st. 8.

Uz ispunjavanje uvjeta iz stava 1. ovoga člana, u raspodjeli dozvola koje nadležnom ministarstvu dostave organi drugih država, mogu učestvovati prijevoznici koji raspolažu sa najmanje dvije vozne jedinice odgovarajuće kategorije i najmanje jednog uposlenog vozača sa kvalifikacijskom karticom po voznoj jedinici, a u raspodjeli CEMT dozvola mogu učestovati prijevoznici koji raspolažu sa najmanje tri vozne jedinice odgovarajuće kategorije i najmanje jednog uposlenog vozača sa kvalifikacijskom karticom po svakoj voznoj jedinici.

Prijevoznik koji je uredno koristio dodijeljene CEMT dozvole u tekućoj godini, u narednoj raspodjeli će se dodjeliti identične dozvole (fiksni dio), brojčano i po vrsti, ukoliko nije smanjivao brojnost i kvalitet voznog parka i ukoliko je ispunjava uvjete propisane za dobijanje licence međunarodnog prijevoza.

U slučajevima iz prethodnog stava (stav 3.) ovog člana, ukoliko prijevoznik poveća brojnost voznog parka, tada se njegov ukupan broj bodova umanjuje za broj bodova potrebnih za dobijanje fiksnog dijela CEMT dozvola, a sa preostalim brojem bodova ravnopravno učestvuje u raspodjeli preostalih CEMT dozvola sa ostalim prijevoznicima.

Ukoliko prijevoznik nije uredno koristio neku vrstu CEMT dozvola, njegov fiksni dio se umanjuje za broj te vrste CEMT dozvola koje nije uredno koristio i ne može mu se dodijeliti ta vrsta CEMT dozvole ni u raspodjeli preostalih CEMT dozvola, bez obzira na broj bodova kojima raspolaže.

Uredno korištenje CEMT dozvola predstavlja:

- a) blagovremeno dostavljanje mjesečnih izvještaja o korištenju CEMT dozvola Vanjskotrgovinskoj komori Bosne i Hercegovine,
- b) obavljanje prijevoza u svakom kalendarskom mjesecu:
 - sa najmanje šest vožnji sa teretom, CEMT dozvolom koja važi za Austriju, od kojih je najmanje tri prema Austriji uključujući i tranzit (osim u mjesecu januaru),
 - sa najmanje četiri vožnje sa teretom, CEMT dozvolom koja važi za Italiju, od kojih je najmanje dvije prema Italiji uključujući i tranzit (osim u mjesecu januaru i augustu),
 - sa najmanje dvije vožnje sa teretom, CEMT dozvolom koja ne važi za Austriju i Italiju (osim u mjesecu januaru).

Ukoliko je prijevoznik vratio CEMT dozvolu ili mu je ona oduzeta zbog nekorištenja, smatraće se da prijevoznik nije uredno koristio dozvolu.

Ukoliko nadležni organ oduzme CEMT dozvolu zbog ponovljenih, teških kršenja pravila CEMT-a, Ministarstvo može izreći mjeru zabrane raspolaganja CEMT dozvolama prijevozniku, na period od dvije godine.

Dosadašnji st. 2., 3. i 4. člana 28. Zakona, postaju st. 9., 10. i 11.

Iz člana 28. Zakona, dodaje se novi član 28a. koji glasi:

Član 28a.

Prilikom obavljanja međunarodnog prijevoza tereta, u vozilu se moraju nalaziti Certifikati za vozilo predviđeni UNECE rezolucijama i/ili Pravilnicima i/ili EU Direktivama, koje izdaju ovlaštene predstavnici proizvođača i/ili ovlaštene stanice tehničkih pregleda.

Certifikati iz prethodnog stava ovoga člana, moraju biti štampani na zaštićenom obrascu.

Visinu naknada za izdavanje Certifikata za vozilo iz stava 1. ovoga člana utvrđuje Vijeće ministara BiH, na prijedlog Ministarstva komunikacija i transporta BiH i Vanjskotrgovinske komore BiH.

Bliže odredbe o kriterijima, postupku, uvjetima i načinu izdavanja Certifikata za vozilo, pravilnikom propisuje ministar.

Član 19.

U članu 33. stav 1. riječi „Bosne i Hercegovine“ zamjenjuju se riječima „u Bosni i Hercegovini“.

U stavu 2. istoga člana, iza riječi Brčko Distrikta, dodaju se riječi „odnosno njihovom ovlaštenom upravljaču cesta.“

Stav 3. mijenja se i glasi:

Uz dozvolu za vangabaritni prijevoz, strani prijevoznik mora imati dozvolu za vanlinijski prijevoz robe i/ili odobrenje za kabotažu u slučajevima takve vrste prijevoza, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Stav 4. se briše.

Stav 4. se mijenja i glasi:

Zahtjev za dobijanje dozvole za obavljanje vangabaritnog prijevoza, domaći prijevoznik podnosi nadležnim ministarstvima entiteta odnosno Brčko Distrikta, odnosno njihovom ovlaštenom upravljaču cesta.

Član 20.

Iza člana 38. dodaje se novi član 38a. koji glasi:

„Član 38a.

U vršenju nadzora u međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, nadležna tijela iz člana 38. ovoga Zakona su ovlaštena preduzimati radnje i izricati mjere u skladu sa ovlastima koje proizilaze iz ovoga Zakona, drugih zakona kojima je propisana njihova nadležnost, entitetskih inspeksijskih propisa i inspeksijskih propisa Brčko distrikta.

Kontrole prijevoznika kojima je dodijeljena licenca moraju obuhvatiti najmanje 20% ukupnog broja prijevoznika koji posjeduju važeće licence tokom jedne kalendarske godine.

Žalba na rješenje inspektora iz stava 1. ovoga člana ne odlaže izvršenje rješenja."

Član 21.

U članu 39. stav 1. na kraju teksta interpunkcijski znak „tačka" zamjenjuje se interpunkcijskim znakom „zarez" i dodaju se riječi: „i isključit će ga iz prometa do okončanja postupka".

Iza stava 1. dodaju se st. 2, 3. i 4. koji glase:

„Ako tijela nadzora iz člana 38. ovoga Zakona ustanove da se vozilom obavlja prijevoz koji po svojim karakteristikama ima sve odlike javnog prijevoza (prijevoz se obavlja istim ili sličnim itinerarom, preko graničnog prijelaza više puta u toku mjeseca sa najmanje jednim prelaskom granice u sedmici u odlasku ili dolasku, istim vozilom sa putnicima koji se ne mogu dovesti u vezu sa prijevozom u nekomercijalne svrhe građana-vozača ili vlasnika vozila), a ako vozač u vozilu ne posjeduje odgovarajuće odobrenje za tu vrstu prijevoza, dužni su postupiti u skladu sa stavom 1. ovoga člana.

Obavljanje javnog prijevoza pravnim ili fizičkim licima i građanima bez posjedovanja odgovarajuće dozvole ili odobrenja nije dozvoljeno, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

U skladu sa odredbama ovoga Zakona, smatrat će se daje vozač stranog vozila kad upravlja vozilom u Bosni i Hercegovini predstavnik stranog prijevoznika.“

Član 22.

U članu 41. u stavu 1. riječ „50.000“ zamjenjuje se riječju „10.000“.

U stavu 2. riječi "od 300 KM do 3.000 KM" zamjenjuju se riječima „od 100 KM do 1.000 KM“.

Iza stava 4. dodaje se stav 5. koji glasi:

„Za prekršaj iz člana 39. stav 2. i 3. ovoga Zakona ili prekršaj iz stava 1. tačka 1) ovoga člana novčanom kaznom od 2.000 KM do 5.000 KM kaznit će se i domaći ili strani građanin koji upravlja vozilom.“

Član 23.

Iza člana 41. dodaje se novi član 41a. koji glasi:

„Član 41a.

Novčanom kaznom od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj strani prijevoznik ako obavlja prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine (kabotažu) suprotno odredbama člana 7. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovoga člana u odsustvu stranog prijevoznika kaznit će se vozač stranog vozila.“

Član 24.

U članu 42. stav 1. iza tačke 4) dodaje se tačka 5) koja glasi:

„5) ako se za vrijeme obavljanja prijevoza u vozilu ne nalazi original izvoda iz licence (član 5. stav 5.)

U članu 42. stav 1. iza tačke 5) dodaje se tačka 6), koja glasi:

„6) ako obavlja vangabaritni prijevoz bez propisanih dozvola (član 33.)

Stav 2. se mijenja i glasi:

„Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika novčanom kaznom od 100 KM do 500 KM.“

Stav 3. mijenja se i glasi:

„Za prekršaj iz stava 1. ovoga člana kaznit će se vozač stranog vozila novčanom kaznom od 1.000 KM do 2.000 KM.“

Član 25.

U članu 43. stav 1. tačka 1) se briše.

U stavu 1. tačka 3) riječi “član 27.“ zamjenjuju se riječima „član 29“.

Član 26.

U članu 44. stav 3. se briše.

Član 27.

Iza člana 45. dodaje se novi član 45a. koji glasi:

„Član 45a.

Novčanom kaznom od 200 do 1.000 KM kaznit će se vozač ako prilikom obavljanja prijevoza ne posjeduje kvalifikacijsku karticu vozača (član 8. stav 1.)“

Član 28.

Član 46. briše se.

Član 29.

U članu 48. Zakona dodaje se novi stav 3., koji glasi:

Kvalifikacijske kartice vozača izdavati će se i vrijede do pristupanja Bosne i Hercegovine Europskoj uniji, kada će biti zamijenjene unosom oznake „code 95“ na vozačkim dozvolama.

Dosadašnji stav 3. člana 48. Zakona postaje stav 4.

Član 30.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku BiH“.

PSBIH broj _____
Sarajevo, _____ godine

**Predsjedavajući Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH**

**Predsjedavajući Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH**